

Skala bluesowa

Należy zauważyć, że nie istnieje jednoznacznie określona budowa skali bluesowej. Bardziej zasadnym jest stwierdzenie, że istnieje pewna grupa dźwięków, których połączenia będą brzmieć „bluesowo”, które twórcy i mistrzowie bluesa wykorzystywali w swojej muzyce.

Do tych dźwięków można zaliczyć następujące interwały (określone w stosunku do dźwięku będącego nazwą tonacji): pryma, tercja mała, tercja wielka, kwarta czysta, kwarta zwiększona (kwinta zmniejszona), kwinta czysta, seksta wielka, septyma mała, septyma wielka. Złożona z tych dźwięków gama stosowana w tonacji „A” miałaby postać:

ilość półtonów: 3 1 1 1 1 2 1 1 1

interwał: pryma czysta   tercja mała   tercja wielka   kwarta czysta   kwarta zwiększona   kwinta czysta   seksta wielka   septyma mała   septyma wielka   oktawa czysta

Jeżeli pominąć interwał seksty wielkiej (w tonacji „A” to dźwięk „fis”) zagranie tak zbudowanej skali bluesowej staje się bardzo łatwe. Wystarczy do poznanej już pentatoniki mollowej granej „po prostokątach” dołożyć dźwięk w każde miejsce pomiędzy palec 1-wskazujący i 3-środkowy (ten „bluesowy” dźwięk gramy palcem 2-środkowym). Gama bluesowa (bez seksty wielkiej) w tonacji A przyjmuje zatem postać, jak na poniższym rysunku:

